

Så vil jeg spørge: Er det virkelig rimeligt, at det her skal være gennemført den 1. juli 2000, og at alle institutioner sådan set bliver nødt til at tage det valg allerede på det tidspunkt, hvor det skal stå?

Nu talte hr. Henrik Svane meget i de spørgsmål, han stillede, om, at der var frivillighed, men det er jo en tvungen frivillighed, for man får jo ikke del i udviklingsmidlerne og alle de gode intentioner, hvis ikke man finder sine alliancepartnere, og det er meget tidligt så. Skulle vi ikke være enige om, at det var en af de ting, vi kunne samles om: at man måske fik lidt mere tid til at finde ud af, hvordan man skulle indrette sig.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, det var jo da nogle vældige superlativer, hr. Henrik Svane havde. Vi hørte om kvantespring og en nærmest euforisk tilgang til de her lovforslag. Det, der undrer mig såre i den her debat, er, hvordan man kan blive så euforisk i forhold til nogle lovforslag, som omhandler nogle organisatoriske ændringer. Jeg oplever Det Radikale Venstre som et parti, der altid har taget stilling til indholdet i sagen, været meget optaget af sjæl og ånd og faglig sammensætning, og så kommer man her og får så varme følelser over for nogle systemændringer. Er det sådan en ny tilgang til uddannelsespolitik, som man vil rendyrke fra Det Radikale Venstres side?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg er glad for det spørgsmål. Jeg synes, det er herligt at opleve, at folk kan begejstres over en ordførertale sidst på eftermiddagen.

Jeg vil gerne sige til fru Hanne Severinsen: Kvantespring, ja, det mener jeg rent faktisk det kan blive. Hvis man, som vi er sindede i Det Radikale Venstre, går åbent til udvalgsarbejdet med et positivt sind og ikke stiller sig på tværs, som jeg synes Venstres ordfører gjorde i sit indlæg – fordi vi tror på det, der ligger her – og i fællesskab laver et gedigent og grundigt udvalgsarbejde for netop at løfte det danske uddannelsessystem ind i det nye århundrede, vi netop har taget fat på, dels for at tilsikre den regionale forankring af væsentlige uddannelsesinstitutioner og dels sikre, at vi får en anderledes fordeling af uddannelsesinstitutionerne i Danmark, hvor vi jo har set gennem de sidste

mange år, at universitetsbyerne har snuppet mere og mere, så tror jeg på, at det også kan lade sig gøre, at vi kan søsætte det her projekt, inden vi går på sommerferie.

Så vil jeg lige sige til sidst: Der er jo ingen, der siger, at institutionerne skal gå i gang den 1. juli eller den 1. august med det her. Vi skal forberede lovgivningen, så man, når man har lyst, kan gå i gang med at gøre det.

Min glæde, vil jeg sige til hr. Søren Kolstrup, begrunder sig jo kun i det indhold, der ligger i de her lovforslag. Det synes jeg er væsentligt at lade sig begejstre over. Derfor glæder jeg mig meget til at høre hr. Søren Kolstrups beejstring, når vi nu skal høre hans ordførertale om lidt.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes nu også, at når man læser teksten, så er det ikke lige det, man bliver mest begejstret for. Altså det indeholder meget systemtænkning. Men vi vil selvfølgelig i Venstre gå åbent til udvalgsarbejdet, og det kunne jeg så forstå at man også ville i Det Radikale Venstre. Skal det forstås på den måde, at hvis vi kunne finde en model, som kunne tilfredsstille de skeptiske, så er De Radikale også tilhænger af det? For der er jo ingen tvivl om, at så ville vi kunne koncentrere os om alle visionerne på en helt anden måde, og så ville vi ikke være nødt til at tage den diskussion med dem, som ikke synes, at den struktur er så jublende pragtfuld, som hr. Henrik Svane synes.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, at denne her uddannelsesdebat giver anledning til at overveje spørgsmålet: Hvordan skal man formulere uddannelsespolitik i et samfund? Man kan anvende gro nedeframodellen, som selvfølgelig skal være koblet før eller siden med centrale beslutninger. Man kan også bruge foroven-modellen. En anden problemstilling er, at man kan starte med indhold, eller man kan starte med form. Skal man først drøfte fagenes indhold, fagenes sammensætning, den enkelte uddannelses perspektiv, tilrettelæggelse, eller skal man starte med form?

Man har i den her situation valgt at starte med nogle organisatoriske ændringer. Jeg mener ikke i det her tilfælde, og jeg mener ikke i andre tilfælde, at det er klogt. Disse lovforslag, og det gælder i øvrigt, hvis man bruger den her metode i en lang række andre sammenhænge,